

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΡΒΕΛΙ ΨΩΜΙ
Της Ελένης Μπαρμπαρή

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

A) MANA
B) ΜΑΡΙΑ

(Η μαμά κοιτάει το πορτοφόλι της αγχωμένη και στεναχωρημένη, φωνάζει τη Μαρία που δεν είναι στη σκηνή.)

MANA:
Μαρία!

ΜΑΡΙΑ:
Ναι μαμά.

MANA:
Έλα στην κουζίνα.

ΜΑΡΙΑ:
Εντάξει, έρχομαι.

(Η Μαρία ανεβαίνει στη σκηνή.)

ΜΑΡΙΑ:
Τι έγινε;

MANA:
Μαρία, από αύριο δουλεύεις στο εργοστάσιο με τα κουμπιά. Δε μπορώ να συντηρήσω το σπίτι με δύο μισθούς που παίρνω.

ΜΑΡΙΑ:
Μα μαμά, δε μπορώ να δουλέψω, έχω σχολείο! Πως θα δουλεύω και θα πηγαίνω στο σχολείο ταυτόχρονα; Και τότε θα κάνω τις ασκήσεις για το σχολείο;

MANA:
Δε θα ξαναπάς σχολείο. Αρκεί το δημοτικό που τέλειωσες. Εξάλλου, εκεί δε θέλουν κάποια γνώση του σχολείου.

ΜΑΡΙΑ:
Τι εννοείς με το δε θα ξαναπάω στο σχολείο;!;!;

MANA:

Αυτό που άκουσες! Εδώ δεν έχουμε λεφτά για ένα καρβέλι ψωμί και εσύ σκέφτεσαι το σχολείο;!;!;!

ΜΑΡΙΑ:

Πως να μη σκέφτομαι το σχολείο;!;!;! Στο σχολείο είναι οι φίλοι μου, η δασκάλα μου, η κυρία Δήμητρα που κάθε μέρα μας μαθαίνει γλώσσα, μαθηματικά και ιστορία. Δε μπορώ να φύγω!

ΜΑΝΑ:

Μαρία πάει και τέλειωσε δε θα ξανά πας στο ρημαδιό σχολείο και θα δουλέψεις στο εργοστάσιο.

(Η Μάνα αρχίζει να φεύγει από τη σκηνή, αλλά την σταματάνε τα λόγια της κόρης της, καθώς της φωνάζει.)

ΜΑΡΙΑ:

Αν ο μπαμπάς έδινε μια δεκάρα για εμάς και δούλευε και δε σπατάλαγε τα λεφτά στο καφενείο και στα ποτά, τώρα δε θα χρειαζόταν να δουλέψω!!!

(Η Μάνα νευριάζει και φωνάζει στη Μαρία.)

ΜΑΝΑ:

Μη ξανά μιλήσεις ποτέ έτσι για τον πατέρα σου!!! Είναι αίμα σου και πρέπει τον σέβεσαι!!!

ΜΑΡΙΑ:

Και εγώ αίμα του είμαι, αλλά δε τον βλέπω να με σέβεται όταν σκορπάει τα λεφτά από δω κι από 'κει!!!

ΜΑΝΑ:

Σταμάτα πια!!!

(Αγανακτισμένη η μάνα, ηρεμεί τον τόνο της φωνής της.)

ΜΑΝΑ:

Πήγαινε τώρα να βοηθήσεις τα αδέρφια σου με τα μαθήματα τους και τάισε το μωρό. Αύριο τέσσερις το πρωί να είσαι έτοιμη για να πας στο εργοστάσιο. Έγινα κατανοητή;!;!;!

ΜΑΡΙΑ:

Μα...

ΜΑΝΑ:

Μαμούνια!!!

(Μπαίνει στη σκηνή ο πατέρας πτωμένος και φωνάζει)

ΜΠΑΜΠΑΣ:

ΕΕΕΕ, τι γίνεται εδώ;!;!!

ΜΑΝΑ:

Τίποτα Κώστα μου.

ΜΑΡΙΑ:

Ναι, ναι τίποτα...

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Αν ξανά ακούσω φωνές, θα γίνει χαμός!!!

ΜΑΝΑ:

Μην ανησυχείς Κώστα μου και το ξέρουμε...

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Φύγε τώρα Μαρία και εσύ γυναίκα κάνε καμιά δουλειά!

ΜΑΡΙΑ:

Εντάξει Μπαμπά...

ΜΑΝΑ:

Ό,τι πεις Κώστα μου...

ΤΕΛΟΣ